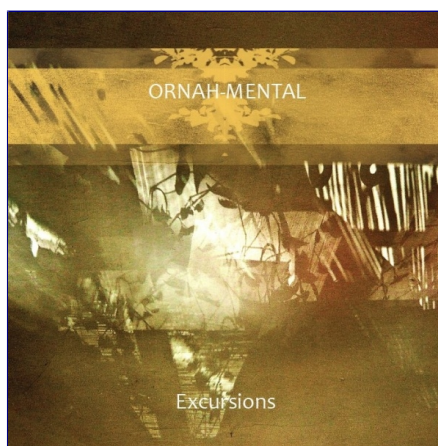

Výpravy vědomí za vyšším poznáním

Jiří Mazánek Srpen - 20 – 2013

Ornah-Mental: Excursions
(CD, gterma026, gTerma, 2013)

Ornah-Mental: Excursions (CD)

gterma026, gTerma, 2013
Distribuce: [HORUS CyclicDaemon](#)

Ve švédském vydavatelství *gTerma* jsme si zvykli především na ambientní hudbu. Ale objevuje se tu také několik dalších alb, která jsou spíše nezařaditelná, ač duchem do tohoto labelu zapadají. To je i případ tohoto alba od dvou německých hudebníků. Jeden z nich **Carsten Agthe** je nám již známý především ze spolupráce s Mathiasem Grassowem, kde hraje na různé druhy bubnů a perkusí (džembe, darbúka, tabla, gong a chřestidla) a je třeba říci, že velmi pěkně a uměřeně. Druhý hudebník **Dirk Schlömer** vše napsal, hraje na kytaru, zpívá a trochu využívá klávesy a smyčky (loops). Jako host je tu na sitár a dilruba (indický smyčcový nástroj) **Timothy Campling** ve třech skladbách ze sedmi.

Z hudby jsem měl velmi příjemný pocit, protože je poctivá a trochu připomíná „staré časy“, kdy se ještě hrálo a neprogramovaly vše jen stroje a různé samplý. Již podle názvu alba je námětem cesta, cesta do vlastního nitra. Ta je uvedena hned u první skladby krásným citátem z *Gítáňdžalí* od Rabíndranátha Thákura:

„Nejdelší je cesta, jež vede k tomu, co je nejbliž. Nejtěžší je složit píseň, jež je docela prostá.“

A dokonce se přímo jedna skladba jmenuje *Thákur (Tagore)*.

I skladby působí svými náladami, jako když jste na nějaké pouti. Jejich tempo je neměnné, jakoby putovní, klidné, bez zvrátů, je v nich pohoda. Něčím připomínají 60. léta minulého století, kdy vznikaly kapely ovlivněné meditativností indické hudby, ale vše je posunuto do modernějšího vyznění, velmi dobře zvukově propojeného. Je jasné, že takovou hudbu mohou natočit pouze lidé, kteří se nějakou vnitřní cestou zabývají, a nejde jen o hudební záležitost. Tomu potom odpovídají také názvy skladeb – *Výlet (Excursion 9:38)*, *Vnitřní plamen (The Inner Flame 8:29)*, *Pomalé ponoření (Slowe Dive 8:48)* atd.

Při prvním poslechu jsem měl pocit, že hudebníci skladby natahují, ač už by měli dávno skončit. Teprve při dalším poslechu se vyjevilo, že tento záměr umožní posluchači právě to pochopení vnitřního sdělení za slovy. Také tím vzniká jistá hypnotičnost a silnější emotivní působení. Toho všeho určitě dosáhli a album se jim podařilo.

Jedinou výhradu bych měl k nečitelnému obalu, kde na vybledlých barvách máte číst bílá písmena.